

שיחת השבוע

חב"ד
צעירי
אגודת
חב"ד
כ"ה לכל אחד

857 סניפים,
בתי חב"ד,
ברחבי הארץ

יש חדש

תשרי במספרים

צעירי חב"ד מסכמים במספרים את פעילויות חודש החגים: כ-600 אלף יהודים ברחבי הארץ נחשפו לפעילויות בתי חב"ד בחודש זה. 342 בתי כנסת פתוחים פעלו בימים הנוראים. 382 מוקדי תקיעת שופר. 143 נקודות מכירת ארבעת המינים. 153 סוכות ציבוריות. אלפים בדקו את התפילין והמזוזות בחודש אלול.

הרגע שלך עם הרבי

חברת JEM, המופקדת על שימור ארכיון הווידאו, התמונות והאודיו מהרבי מליובאוויטש, מציגה שירות של איתור תמונות בתוך מאות האלפים שקיבלו במרוצת השנים את הדולר המפורסם מידו של הרבי. תוכנת זיהוי פנים מאפשרת, בהעלאת התמונה שלכם או של בן משפחתכם, למצוא בתוך כמה רגעים את התמונות המבוקשות. התוכנה חינמית לחלוטין וזמינה באתר החברה JEM.TV. לאחר איתור התמונה אפשר לרכוש אותה בנציגות JEM בישראל: ווטסאפ 03-3083554.

עלייה לקבר רחל

ביום שלישי הקרוב, י"א במרחשוון, יחול יום פטירתה של רחל אימנו. המוני בית ישראל יעלו לפקוד את קברה. מערך היסעים מתוגבר יפעל מבנייני האומה ומעוד כמה מוקדים בירושלים, מיום שני אחה"צ ועד יום שלישי בלילה.

ההיגיון מתחבר עם האמונה

דווקא המחקר המדעי חושף את התבונה האין-סופית שבכל פרט בבריאה. הטענה שכל זה הוא תוצר של אקראיות צרופה נעשתה מגוחכת יותר ויותר

פעוריפה. מול התבונה האלוקית שמאחורי הבריאה

רש הסבורים כי ההכרה בבורא עולם היא עניין של אמונה ולא שכל והיגיון. הדבר נתפס כעניין של תחושה ובחירה אישית – מי שרוצה מאמין ומי שאינו רוצה אינו מאמין. אין זה דבר שאפשר להוכיחו בכלים רציונליים, אלא זו אמונה פנימית.

האמת היא שאמונה והיגיון הם שני דברים נבדלים. יש באדם כוח של אמונה ויש לו כוחות של שכל וחשיבה הגיונית. כוח

את האלוקים. הייתה תחושה שהתבונה האנושית מפצחת את רזי הבריאה, עד שכבר אין צורך באלוקים שלמעלה מן הטבע.

אך לאחר שגל ההתמרדות דעך, התברר שדווקא המחקר המדעי חושף את עומק המורכבות והתבונה האין-סופית שבכל פרט בבריאה. ככל שהמדע העמיק לרדת לסודות הבריאה, עמדנו נפעמים יותר אל מול שלמותה הבלתי-נתפסת. הטענה שכל זה הוא פרי המקרה, תוצר של אקראיות צרופה, נעשתה לזוית ומגוחכת יותר ויותר.

האמונה אף נטוע ברבדים עמוקים ביותר של הנפש, ולכן אדם יכול להאמין בדברים שלמעלה מכל שכל והיגיון, כי כאמור, האמונה וההיגיון פועלים במישורים נבדלים.

ועם זה, הכרה בקיומו של בורא עולם אינה חייבת להיות עניין של אמונה בלבד. גם חשיבה הגיונית בריאה מוליכה אל המסקנה הבלתי-נמנעת – יש בורא לעולם. כבר אמר מי שאמר: אינני זקוק לאמונה בקיומו של בורא עולם; אני יודע שיש בורא לעולם.

איש האמונה

הראשון שהגיע להכרה שכלית זו, לפני כארבעת אלפים שנה, היה אברהם אבינו. הרמב"ם מתאר את חיפושיו אחר הכוח המניע את היקום. הוא החל לשאול שאלות עוד בהיותו ילד רך, והגיע למסקנה שחייב להיות כוח עליון אחד, שיצר את הכול ושמנהיג את הכול. בעולם של אלילות ופולחן פסלים גילה אברהם אבינו את האמונה באל אחד.

האמונה הזאת הולידה את העם היהודי, שהנחיל את האמונה באל אחד לאנושות כולה. דרך ארוכה עשתה האמונה הזאת, מניתוח הפסלים של תרח עלידי אברהם, דרך המאבקים של נביאי ישראל בעובדי הבעל והעשתורת, ועד הפיכתה של האמונה המונותאיסטית [=אמונה באל אחד] לנחלת האנושות כולה.

עם הפריצה הגדולה של המדע במאות האחרונות היו שסברו כי המדע יכול להחליף

למעלה מהשגתנו

כיום, כשאנחנו יודעים מעט על העולם המופלא המתקיים בתוך תא חי אחד – אי אפשר שלא לעמוד משתאים. הצלחנו ליצור מחשבי על, לבנות מכונות מתוחכמות, להטיס חלליות לכוכבי-לכת – אבל כל זה איננו מתקרב לרמת המורכבות והדיוק של המערכות הפועלות בתוך תא אחד. לא נותר לנו אלא לעמוד פעוריפה לנוכח התבונה האלוקית האדירה שמאחורי הבריאה.

לעיתים אנחנו מתקשים להבין את דרכי הבורא. יש השואלים שאלות על הנהגתו. אבל כל מי שמהרהר ולו מעט על מהותו של אותו 'כוח עליון' שיכול ליצור עולם עצום ומופלא כזה – מבין מייד שאין לבני-אנוש שום יכולת לשפוט את דרכיו ולרדת לרזי מהלכיו. וכלשון הנביא: "כי לא מחשבותי מחשבותיכם ולא דרכיכם דרכי, נאם ה'".

זמני השבוע

ירושלים	תל-אביב	חיפה	באר-שבע	אילת	ניו-יורק
16:04	16:25	16:13	16:26	16:28	16:26
17:22	17:23	17:21	17:24	17:25	17:25

שבת, ישראל,
קרם והזמנים

להרגיש טעם יהודי KEDEM

PRODUCT OF USA

אחד נגד כולם

מאז ומעולם העם היהודי הוא מיעוט בין אומות העולם, וגם בין היהודים עצמם שומרי התורה והמצוות מעטים. לא אחת נשאלת השאלה, מדוע נגזר עלינו להיות שונים וחריגים?

הראשון שהתמודד עם היותו שונה ובעמדת מיעוט היה אברהם אבינו, המאמין היחיד בדורו בתוך תרבות שכולה עובדת אלילים. אמנם בדורות שקדמו לו היו צדיקים, כמו אדם הראשון, חנוך ומתושלח, והם הנחילו את האמונה בקב"ה לתלמידיהם, ואולם בדורות הבאים שגשגה עבודת האלילים והשכיחה לחלוטין את האמונה בקב"ה.

יצר הרע בתחפושת

אך על אף היותו יחיד קם אברהם אבינו והלך לארץ ישראל, בציווי הקב"ה, וכדברי הנביא יחזקאל: "אֶחָד הָיָה אֲבֹרָהֶם וַיֵּרֶשׁ אֶת הָאָרֶץ". הוא גם פעל להנחלת האמונה באלוקים אחד לכלל האנושות. במעשיו המחיש את דברי

מהקדושה, ואין לה קיום עצמאי. מאחר שדבר ה' בורא ומקיים את העולם בכל רגע ורגע, העולם אינו אלא כלי למילוי רצון ה'. אלא שרצונו של הקב"ה הוא שיתקיים עולם נחות, שיוזקק לכך שבני ישראל יספרו לו שיש בעל הבית לעולם, והוא הקב"ה.

מי ניצח

שליחות זו הוטלה על אברהם אבינו כיהודי הראשון בעולם. כוחות עצומים פעלו נגדו, אך גם השלכתו לכבשן האש לא הרתיעה אותו, וגם לעג 'ליצני הדור' לא השפיע עליו. בכל מקום ומקום שאליו בא, הביא את הבשורה: הקב"ה הוא בעל הבית של העולם.

מזה עלינו ללמוד שאם מצייתים להוראת הקב"ה, אף-על-פי שנמצאים בעמדת מיעוט, יש לנו הכוח שלא להיות מושפעים מהעולם שסביבנו, אלא להפך, בכוחנו להשפיע עליו, כפי שאברהם אבינו העמיד צאצאים שהפכו לעם שנחל את הארץ והנחיל את האמונה בבורא לכל העולם.

(אגרות קודש כרך יא עמ' ערב; התוועדות י"א בניסן תשל"ו)

הרמב"ם (בסוף הלכות תשובה): "צריך כל אדם שיראה עצמו... וכן כל העולם, חציו זכאי וחציו חייב... עשה מצווה אחת - הרי הכריע את עצמו ואת כל העולם כולו לכף זכות וגרם לו ולהם תשועה והצלה".

כל פעולה - ולו הקטנה ביותר - יכולה להכריע את העולם כולו לכף זכות, שאז ישראל נגאלים מייד ואורו של הקב"ה מתגלה לעין כול. הפקוקים בכוחו של היהודי נובעים מיצר הרע, שמופיע כקושיה שכלית במסווה של קדושה.

העולם אינו נגדנו

לאחר שאברהם קיים את הציווי "לך-לך מארצך" פעל להפיץ את האמונה בקב"ה בכל מקום, כמתואר בתורה: "וַיִּקְרָא שָׁם בְּשֵׁם ה' אֱלֹהִים, וּמִבּוֹאֵר בְּמִדְרֵשׁ: "אל תקרא ויקרא אלא ויקריא - מלמד שהקריא אברהם אבינו לשמו של הקב"ה בפי כל עובר ושב". אברהם הכריז: "יש בעל הבית לבירה זו".

בחסידות מוסבר שבקריאה "אל עולם" ולא "אל העולם" יש מסר שהעולם והאלוקות אינם שני דברים נפרדים. הבריאה אינה מציאות נפרדת

ברית בין הבתרים

מן המעיין

שורש כל הגלויות

"והנה אימה וגו': רמז לצרות וחושך של גלויות" (רש"י). מדוע רש"י כותב 'גלויות' בלשון רבים, והלוא מדובר כאן בגלות מצרים בלבד? אלא שגלות מצרים, הגלות הראשונה, היא השורש לכל שאר הגלויות. לכן נקט רש"י לשון רבים, כי גלות זו כוללת את כל שאר הגלויות.

(הרבי מליובאוויטש)

ניסי הגאולה

"וגם את הגוי אשר יעבודו דן אנכי" (בראשית טו, יד). אם על יסוד שתי המילים הללו, "דן אנכי", אירעו לנו כליכך הרבה ניסים ונפלאות וכליכך הרבה מכות הונחתו על צוררי ישראל - כמה ניסים יהיו בגאולה העתידה, שעליה ניתנו הבטחות וייעודים רבים כליכך עלידי עבדי הנביאים.

(רבי סעדיה גאון)

רמז למפלת המן

בפסוק הזה יש רמז למפלת המן. במגילת אסתר מופיע שמו של המן נ"ד פעמים: וזהו "וגם את הגוי אשר יעבודו דן אנכי" - בגימטריה נ"ד. (הרוקח)

לא שינו את לשונם

"ואחריכּן יצאו ברכוש גדול" (בראשית טו, יד). סופי תיבות: לשון. רמז שיצאו בזכות שלא שינו את לשונם.

(נחל קדושים)

מהדיבור למעשה

"במה אדע כי אירשנה" (בראשית טו, ח). מדוע ביקש אברהם אות וסימן להבטחת הקב"ה, וכי לא היה לו דיי בהבטחה עצמה? אלא שהדיבור אינו מכריח שהדבר יבוא לידי פועל, וייתכן הפסק בין הדיבור למעשה. צריכה להיות פעולה מיוחדת שתוריד מהדיבור למעשה. לכן ביקש אברהם כריתת ברית בעניין של מעשה בפועל, וכאשר ההבטחה מלווה במעשה, בהכרח שתתקיים בפועל.

(אור התורה)

במה יתייסרו

חז"ל אמרו (ברכות ה): "שלוש מתנות טובות נתן הקב"ה לישראל, וכולן לא נתנן אלא עלידי ייסורים - תורה, ארץ ישראל ועולם הבא". לכן שאל "במה אדע?"; במה אתייסר, מלשון "וידוע בהם את אנשי סוכות" (שופטים ח, טז). והראה לו הקב"ה שעבוד מלכיות. וזהו שנאמר "ידוע תדע".

(אוהב ישראל)

הורשת האמונה

הלוא בפסוק הקודם נאמר "והאמין בה", ומה מקום יש לשאלת "במה אדע"? אלא שאברהם אכן האמין באמונה שלמה בהבטחת ה', אך תהא אם גם בניו אחרי, הדורות הבאים, יאמינו כמותו בהבטחה זו. וזהו ששאל: "במה אדע כי אירשנה" - כי אכן אוריש אמונה זו גם לבניי אחריי.

(רבי אלימלך מגרוד'סק)

אמרת השבוע

שניהם נשכרים

רבי מאיר מפרמישלן הביע לא אחת את רצונו לפגוש את הגאון רבי שלמה קלוגר מהעיר ברוד, בעל 'חכמת שלמה'. הפגישה התקיימה בפונדק קטן ליד פרמישלן, ואחריה אמר רבי מאיר:

כאשר שני צדיקים נפגשים, כל אחד מהם לומד מדרכו של חברו. התורה מספרת שכאשר אברהם אבינו נפגש עם מלכיצדק - "וּמִלְכִּיצֶדֶק מֶלֶךְ שָׁלֵם הוֹצִיא לֶחֶם וַיֵּין, וְהוּא כֹהֵן לְאֵל עֵלְיוֹן".

אברהם עסק בהכנסת אורחים ובהרעפת חסד על הזולת. לעומתו, מלכיצדק היה "כוהן לאיל עליון" והקדיש את עצמו לעבודת ה' מתוך פרישות מהעולם. כאשר השניים נפגשו, יצאו שניהם נשכרים - מלכיצדק 'הוציא' הפיק מהפגישה, 'לחם ויין', ולמד להכניס אורחים, ואילו אברהם קיבל ממנו את מדרגת 'כוהן לאיל עליון'.

יום בשבוע	ש"ק ח' מרחשון	א'	ב'	ג'	ד'	ה'	ו'
ב' פרקים ליום	הל' טומאת אונלין פרק י"ט	פרק טז. הל' כלים פרק א'	פרק ב"ה	פרק רח	פרק ט"א	פרק י"ב	פרק ט"ז
פרק א' ליום	הל' שגגות פרק יא	פרק יב	פרק יג	פרק יד	פרק טו	הל' מחוסרי כפרה פרק א'	פרק ב'

לוח יומי
ללימוד
הרמב"ם
כתקנת הרבי מליובאוויטש

זמן חורף

בחורף הזה התקדמו לבר המים
נועם 2 ותינו משפע מים
חמים וקרים לשבת למהדרין.

מוקד הזמנות:

077-2304757

אסיקים
מבית אפיקים שבת

מנחם ברוד

גאולה פדיה

תכלית הירידה – עלייה

עלייה כפולה. כאשר הקב"ה בישר לאברהם על הגלות הצפויה לבניו הבטיחו: "ואחר־כֵּן יֵצְאוּ בְּרֶכֶשׁ גָּדוֹל" (בראשית טו, יד). גם אחר־כֵּךְ, כאשר הגיעה עת הירידה למצרים, הבטיח הקב"ה ליעקב אבינו (שם מו, ד): "וְאֶנְכִי אֶעֱלֶךָ גַּם עֲלֵה". יש כאן הבטחה לעלייה כפולה, המקבילה לירידה הכפולה – "יָרַד יִרְדְּנוּ" (שם מג, כ).

מסביר הרבי מליובאוויטש (שיחות קודש תש"מ, עמ' 717): "אילו זכו, הייתה נכללת הירידה של הגלות הנוכחית כבר ב'ירוד' הראשון, בגלות מצרים, ויציאת מצרים הייתה כוללת את הגאולה האמיתית.

"...אם יגיעו לאחר הירידה רק לדרגה שעמדו בה קודם לכן – לא היה צורך בכל הירידה. כדי שיגיעו לעלייה הנעלית יותר – למעלה מכפי שעמדו קודם הירידה – היה

צורך בעוד רגע בגלות. ובדומה לזה הוא הביאור גם על אריכות הגלות הנוכחית, שהיא על דרך ה'ירוד ירדנו' שהיה בגלות מצרים... יהודים טוענים ומתחננים לצאת מהגלות בהקדם האפשרי. דיי בעצם הגלות של 'שכינתא בגלותא', ובהימצאותם של בני ישראל בגלות. אם כן, מדוע מעכבים אותם בגלות ארוכה שכזאת?!

"והביאור הוא כדלעיל: כל כוונת הגלות היא רק כדי שיגיעו לדרגה נעלית יותר מכפי שהיו קודם הגלות; כדי ש'יצאו ברכוש גדול'; ולולא זאת לא הייתה כל הירידה. וכדי להגיע לעלייה זו יש לעכב יהודים עוד רגע בגלות, כדי שכאשר יצאו מהגלות, יהיה זה עם כל השלמות, בעלייה נעלית יותר מכפי שהייתה קודם הירידה".

הרב חיים הבר

לרגל ארבעים שנה לייסוד תקנת לימוד הרמב"ם היומי

טעימה מהרמב"ם

טבילה בערב יום טוב – מצווה?

"כָּל יִשְׂרָאֵל מְזַהְרִין לְחַיּוֹת טְהוֹרִים כָּכָל רֵגֶל, מִפְּנֵי שֶׁהֵן נִכְוָּנִים לְהַקְדֵּשׁ וְלֵאכַל קִדְּשִׁים" (הלכות טומאת אוכלין טז, ז)

ואכילת קודשים לא באו אלא ללמדנו את הקדושה היתרה שיש בימים אלה. מדוע ייחדה התורה ימים אלה לעלייה לרגל? – מפני הקדושה העצמית הקיימת בהם, ולכן נדרש האדם לשמור את עצמו בטהרה.

מאחר שעצם קדושת היום מחייבת את הטהרה – יש חיוב אף בימינו לטבול ולהיטהר לקראת החג (ביאור הר"פ לרס"ג ח"א טט, א).

עם זה, הטור כותב שא"אפשר לומר שחובה לטבול בערב חג בזמננו, שהרי חובת הטהרה ברגל היא גם לטומאת מת עלידי אפר פרה אדומה, וזאת אין בזמננו. ומכל מקום כותב שנהגו לטבול בערב יום הכיפורים (טור ושו"ע או"ח תרו).

מנהג חסידים לטבול בערב שבת ויום טוב לתוספת קדושה. יש דעה הסוברת שבטבילה בערב יום טוב מקיימים מצווה מהתורה.

יסוד הדברים הוא בהלכה שלפנינו, בדבר המצווה להיטהר ברגל. לכאורה הלכה זו אינה נוהגת בימינו, שהרי טעמה הוא "מפני שהם נכונים ליכנס במקדש", ואילו כיום אין לנו מקדש.

אך יש המציעים שיטה מיוחדת:

חובת הטהרה ברגל אינה נובעת רק מכוח חיוב העלייה למקדש, אלא ימי הרגל בעצם מהותם הם ימים מיוחדים, שבהם שורה קדושה מיוחדת, ולכן נדרשות קדושה וטהרה.

דברי הרמב"ם על הכניסה למקדש

סובלים מאקדמה / פסוריאדס / גרד שלא עובר / יובש / מחלות עור אחרות?
האם שמעתם על הפסנט הישראלי מבייום?

די לסבול! יש פרוביוטיקה חדשנית לעור!

שירות לקוחות: 058-5554181

להזמנות באתר: www.mibiome.co.il

חשוב! ניתן למצוא באתר גם קרם פנים וצוואר להזנת העור וצמצום קמטוטים, פורמולה טבעית המשמרת את המיקרוביום הבריא של עור הפנים והצוואר.

לרשימת בתי מרקחת וחנויות טבע ברחבי הארץ: mibiome.co.il/points-of-sale

הקוד פרח ברגע הקריטי

מספרים שונים, ללא הצלחה. תסכול עמוק מילא אותו על הרגעים שחולפים והזכות להשתתף בשמחת בתו חומקת ממנו. למה ה' עושה לי את זה? תהה.

וכמו בכל פעם ששאלה זו הטרידה אותו, ריכז את עצמו בחצייה השני של השאלה: "ה' עושה לי את זה", וכך מתפוגג כל הטעם מהחלק הראשון, ה'למה'. אף-על-פי שלא הבין מדוע, ידע בביטחון שיש סיבה לכך. הכול קורה בהשגחה עליונה.

רובשקין החליט להפסיק לנסות להקיש צירופים אקראיים של מספרים והחל להתהלך בחדר, בתקווה שהסחת הדעת תעזור לו להיזכר. הוא פסע בחדר הלך וחזור כעשר דקות. בפינה כלשהי בליבו החל להשלים עם ההכרה שלא יזכה להשתתף בחתונת בתו אפילו מרחוק.

ופתאום היכה בו הקוד כמכת ברק. הוא נזכר במספר! רובשקין רץ לטלפון והקיש את הקוד, מקווה לתפוס משהו מהרגעים היקרים בחייה של בתו.

אשתו ענתה מייד. "איפה אתם עומדים?!", שאל בלב הולם.

קולה של אשתו היה רגוע: "אנחנו קצת מאחרים. חיה-מושקא יוצאת הרגע לחופה. קיוויתי מאוד שלא תתקשר בשעה שקבענו, כדי שלא תתנתק השיחה באמצע החופה".

דמעות הפתעה, גיל והודיה הציפו את עיניו. כעת הבין מדוע פתאום חמקו המספרים ממוחו ומנעו ממנו להתקשר עד שהגיע הרגע הנכון. הנה, לעיתים ה' מאפשר ברחמי לגלות את האמת מדוע הוא עושה כך או אחרת, חשב לעצמו.

אשתו העבירה את הטלפון אל בתו והוא בירך אותה בכל הברכות שאב מברך את ילדיו. הכלה התרגשה מאוד. בקושי הצליחה לקום וללכת לחופה בלי אביה, עד שאספה את עצמה.

רובשקין האזין לכל מהלך החופה, ואף כווד לברך את הזוג העומד תחת החופה. השיחה נקטעה בדיוק אחרי שהסתיימה החופה, לקול קריאות 'מזל טוב' נלהבות. התזמון היה מדויק!

(על-פי ספרו 'אמונה, ביטחון, גאולה')

שהשיחה תוכל להיערך זמן רב יותר מהמקובל - שלושים דקות. נאמר לרובשקין כי השיחה מוגבלת לשלושים דקות בלבד, ואף לא דקה אחת יותר.

יום החתונה הגיע ושעת החופה התקרבה. שיחת הטלפון הייתה אמורה להתקיים במשרד חדר הדת, ותוכננה להתחיל בדיוק בשעה שבה אמורה להתחיל החופה. המשפחה קיוותה ששלושים הדקות הללו יאפשרו לאבי הכלה

להט האמונה. רובשקין מבקר את פצויע המלחמה ומעניק להם את ספרו

הוא הרים את השפופרת, מוכן להקיש את הקוד האישי, אך ידו קפאה באוויר. צירוף המספרים שבו השתמש אין-ספור פעמים פשוט פרח מזיכרונות!

להשתתף בה לכל אורכה.

רובשקין הרים את השפופרת, מוכן להקיש את הקוד האישי, אך ידו קפאה באוויר. צירוף המספרים שבו השתמש אין-ספור פעמים פשוט פרח מזיכרונות!

הוא עמד מבולבל ולחץ, מרוכז בניסיונות להיזכר בקוד. במשך חמש דקות ניסה להקיש

הוא לא האמין שזה קורה לו. בעוד דקות אחדות תתחיל חופתה של בתו, הרחק מבית הכלא שבו נאסר, ובעוד הוא מנסה להיזכר בקוד שיאפשר לו להתחבר טלפונית לאירוע, המספר נשכח ממנו!

שלוש-מרכזי רובשקין, חסיד חב"ד מברוקלין, ניהל את מפעל הבשר הכשר הגדול מסוגו בעולם, באיווה שבארה"ב. ארגונים שנלחמו בשחיטה היהודית החלו לרדוף אותו, ויצרו אווירה ציבורית מורעלת נגדו. הלחץ גרם לרשויות החוק לפתוח בחקירה, ורובשקין נעצר.

זה קרה לפני שבע-עשרה שנה. תחילה ביקשו להאשימו בהעסקת עובדים בלתי-חוקיים. בהמשך נזנחה טענה זו. לאחר מכן הואשם בהעסקת קטינים, אך זוּקָה. לבסוף הועמד לדין על ניסיון לקבל הלוואות מבנקים שלא כדין. הוא הורשע ונידון לעשרים ושבע שנות מאסר! חומרת העונש הדהימה את העולם היהודי, ורבים התגייסו לפעול למען שחרורו.

החיים בבית הכלא אוטיוויל היו קשים ביותר. במהלך שהייתו הארוכה בכלא ראה רובשקין פעמים רבות את יד ההשגחה, עד שחרורו המופלא ב'זאת חנוכה' תשע"ח (2017), בזכות צו נשיאותי שעליו חתם נשיא ארה"ב דונלד טראמפ.

אִי-היכולת להשתתף בשמחות משפחתיות הייתה אחד הדברים הכואבים ביותר לו. בקשותיו לקבל חופשות בימי השמחות של ילדיו נענו פעמים רבות בשלילה.

האירוע הראשון היה ברה-מצווה של בנו מענדל. החגיגה נחגגה בלעדיו. שנתיים אחר-כך עמדה בתו, חיה-מושקא, לחגוג את נישואיה עם חתנה המיועד. מאמצים אדירים נעשו בידי בני משפחה ועסקנים כדי לארגן לרובשקין חופשה, אך כולם עלו בתוהו. לא הותר לו להשתתף בחתונה אפילו בשיחת וידאו.

האפשרות היחידה שנותרה לו הייתה להתקשר אל בתו בערב החתונה. ההקלה היחידה הייתה

אל תדחה
לך לך על זה

אל תאבדו זמן וכסף - צרו איתנו קשר >

077.231.0591

5 דקות שיחה עם נציג

יחסו לכם הן רב
בעלויות הביטוחים בשנה

בדיקה מקצועית חינם!

צריך לעשות הכל שיחיה בסדר

בסדר

basad.co.il

הכנסה קבועה לבית הכנסת ל-25 שנה

אנו שוכרים גגות של בתי
כנסת וישיבות בכל הארץ,
לטובת הקמה של מערכת
סולארית, ומייצרים לכם
הכנסה קבועה ויציבה,
ללא כל הפרעה
לפעילות השוטפת.

לא נדרשת השקעה
מצד בעל הנכס!

ישיבת בני דוד, עלי.

לפרטים נוספים ובדיקת דמי השכירות:

שמעון חי, אזור צפון: 050-9741137
שחר מזור, אזור מרכז: 054-6226202
גדי אלבז, אזור דרום: 054-4609646
www.magalim.co.il

מעגלים אנרגיה, חברה סולארית וותיקה, פעילה משנת 2009,
מאות פרויקטים בארץ ובחו"ל. כתובתנו: מושב ישעי משק 72.

רציתי לשאול

עם הרב שלמה זלמן ברקוביץ
מנהל בית חב"ד בראש פינה

**אחרי שלמדתי את חשיבותה של שפה נקייה, מפריע לי
מאוד השימוש במילים לא מתאימות במשפחה ובקרוב
החברים.**

לצערנו, בחברה הכללית רווח
השימוש בשפה שאינה נקייה, עד
שרבים אינם מרגישים כלל שזה דבר
בלתי ראוי. כאן נדרשת התנהגות
זהירה ועדינה, שתאפשר לשמור על
קשרים משפחתיים וחברתיים.

ראשית, יש להימנע מלהעיר במפגש
רגיל, כי אנשים אינם אוהבים לקבל
הערות ולהרגיש שמנסים לחנך אותם,
והם גם יכולים לראות בזה מידה
של התנשאות. מוטב לקבוע פגישה
מיוחדת, במקום מזמין, במסעדה
וכדומה, ושם להעלות את העניין.

במפגש הזה יש להסביר שזו 'בעיה
שלכם', וכי סגנון דיבור כזה מפריע לכם
וגורם לכם סבל, ובמיוחד כשהביטויים
האלה נשמעים ליד ילדיכם. אינכם
מבקשים לשנות אותם, אבל הייתם
רוצים שיתחשבו בכם וברגישות שלכם,
ושישתדלו להימנע משפה שאינה נקייה
בנוכחותכם. בדרך כלל בקשה שתוצג
כך תזכה להיענות ולהקשבה.

קודם כול זה מעיד שאתה כבר עומד
בשלב מתקדם, כי בשלבים ההתחלתיים
של ההתקרבות ליהדות האנשים עדיין
אינם מודעים כלל לחשיבות הדבר,
וביטויים שאינם הולמים אינם מפריעים
להם.

אכן, שפה נקייה היא ערך חשוב
בעולמה של היהדות. חז"ל מציינים
שהתורה האריכה בלשונה וכתבה
"הבהמה אשר איננה טהורה" כדי שלא
לכתוב את המילה 'טמאה'. אצל הרבי
מליובאוויטש רואים הקפדה להימנע
ממילים שליליות: 'הפך הטוב' במקום
'רע'; 'הפך החיים' במקום 'מוות',
וכדומה.

ודאי שיש חשיבות רבה להימנע
מגסויות וניבולי פה. חז"ל מדברים
בחומרה על מי שמנבל את פיו. על
הפסוק (דברים כג טו) "וְלֹא יֵרָאֶה בְּךָ
עֲרֹת דֶּבֶר" נאמר במדרש (ויקרא רבה
כד, ז): "ערוות דיבור... זה ניבול פה".

הלכה למעשה

הרב יוסף גינזבורג
רב אזורי, עומר

הזמנה לברית מילה

והגבאי מכריז על כך, לא יאמר שהקהל
מוזמן לברית ולסעודה, אלא יכריז בלשון
הודעה - מודיעים שהברית תהיה בשעה
זו ובמקום זה.

הגרא"ח נאה ז"ל כתב שמי שהוזמן
לסעודה זו ונתחייב להשתתף בה, לא
יוכל להיפטר ממנה עלידי התנצלות
לפני בעל הסעודה, אלא אם כן הוא
משער שההזמנה הייתה מן השפה ולחוץ,
כגון שהכינו סעודה למספר מצומצם של
אנשים, ובעל הסעודה מזמין גם אותו רק
מחשש שלא כולם יבואו.

עוד כתב שהקפדה זו היא על סעודת
ברית בלבד, ולא ראינו שמקפידים כך על
סעודת מצווה אחרת.

מקורות: פסחים קיג, וותוס' שם קיד, ד"ה 'ואין'; רמ"א
י"ד סי' רסה ס"ב. פתחי תשובה שם סי' ק"ח. וראה אהלי
שם ח"ה עמ' לא; שבח הברית, הל' מילה פ"ט ס"ב.

**שאלה: בעל ברית שלא ידע
שנהוג להימנע מלהזמין
לברית, והזמין אנשים -
האם חובתם להשתתף בה,
גם אם זה כרוך בקשיים?**

תשובה: נאמר בגמרא שכל מי שאינו
מסב בסעודת ברית מילה הרי הוא כמנודה
לשמיים. לכן כתבו שיש להיזהר מלהזמין
לסעודת הברית אדם שיודעים שלא יבוא,
כדי שלא להכשילו. משום כך נהוג שלא
להזמין לסעודה, אלא להודיע על קיום
הברית והסעודה, וכך אין מטילים על
המוזמנים חובה לבוא.

האמור הוא רק על סעודת הברית,
ולא על המילה עצמה. ולכן אם ההזמנה
הייתה ל'ברית המילה' ולא נאמר בפירוש
שמוזמנים לסעודה - אין חובה לבוא.

אם הברית נערכת בשבת בבית הכנסת

מחלקת המודעות (בלבד) של 'שיחת השבוע':

טל' 053-3166532 • דוא"ר: m3166532@gmail.com

תקציר: רב הרפינס הולך בשמחה לבשר לידעיה הנגר כי עוד גִדעון ומונפז חיים, אף אינו מגלה לו את מקור הידיעה. יוליוס חשוד בעיניו

"יוליוס משלוחים"...

רב הרפינס שמח לראות כי ביניהם לא נוכח היום יוליוס. בטח הוא סרוח עדין על מטתו, חשב בספוק. ידעיה עוד עלול לבוא ולחפש אותו כאן... הוא שב ושקע עצמו בסוגית 'תפלת ערבית רשות או חובה?'. מפי השמועה נודע לו כי מחלקת נטשת בענן, בין רבן גמליאל לבין רבי יהושע, והוא נסה להבין את דרך מחשבתם של שני הצדדים. הוא התעמק במחשבתו, וכשסיים נוכח כי כבר מאחר ועליו ללכת הביתה. הוא מהר להפריד לשלום מרבי צדוק ויצא החוצה. ומה רואות עיניו?

יוליוס וידעיה עומדים היו זה לצד זה, שקועים בשיחה ערנית. ידעיה נראה היה נרגש ושמת, ויוליוס נראה שמח לא פחות. הוא פזר חיוכים ואף טפח על שכמו של ידעיה.

לפתע שמו השנים לב כי רב הרפינס עומד ומביט בהם מן הצד. יוליוס הודקף ופנה אליו בתרעמת: "מדוע זה אמרת לי כי אתה הנגד אבי הילד שפגשתי? הלאו איש זה הנו האבא האמתי!"

"אני המורה שלו, וזה אותו הדבר", פטר אותו רב הרפינס בקצרה, ומהר לפנות אל ידעיה. "השמט לבך לשעה המאחרת? הלאו אשתך ממתינה לך בבית! הבה אלנה הביתה", הציע ושלב זרועו בזרועו של ידעיה המפתע, מנתק אותו בפעל מאיש שיחו.

ידעיה נופף לשלום לרומאי הערמומי. "תודות לך, איש בשורה! אודיע לך כשאסיים להכין את החבילה", והוא פנה ללכת עם רב הרפינס, שמהר לברר בתרדה: "על איזו חבילה דברת אתו?"

"חסידי אמות העולם הוא, הרופא הלז", ענה ידעיה בהתלהבות, "וכששמע שאני אביו של גִדעון, מהר והציע שאשלח עמו חבילה לגִדעון".

"אמרתי לו היכן נמצאים גִדעון ומונפז?"

"בטח. וכי איך יגיע אליהם אם לא אמר לו? נראה זה פלא! אך שמע מפי שהם פנראה ביבנה, הודיע מיד כי פניו מועדות בדיוק לשם!"

המשך יבוא

קולו של ידעיה השיג את רב הרפינס שפבר עמד לצאת מן החצר. "רגע, רב הרפינס!" עצר אותו הנגר הנרגש. "לא אמרת לי מה שמו של מוסר 'דרישת השלום' והיכן אוכל לפגש אותו ולשמע ממנו עצמו על ידי?"

רב הרפינס סב על עקבותיו באטיות, ומוחו מתאמץ לחשב מה לענות. בכל מאודו לא רצה לספר לאבא המאשר שמוסר הד"ש חשוד בעיניו כמי שמבקש אולי להרע לילדים, חלילה. מאוד לא רצה להדאיג שוב את האיש הטוב הזה.

"מה שמו?", תהה בקול. "לא אדע את שמו, כי לא הגיד לי, וגם לא אדע היכן הוא בדיוק פרגע."

גם אין צורך שתשמע ממנו עצמו; כל מה שספר ספרתי לך אני. ועכשיו אני חייב ללכת, שלום!". רב הרפינס נשא את רגליו ומהר להסתלק מבית הנגר, תוהה אם בכלל נהג בתחכמה בכך שספר לידעיה על אודות בנו. הוא עוד מסגל ללכת באפן עצמאי ולמצא את יוליוס... זה יהיה נורא, כי ברגע שיוליוס יגלה שידיעה הוא האבא האמתי, לא יניח לו עד שיוציא ממנו את המידע על מקום המצאם של הילדים. בלב כבד שב לבית המדרש.

בית המדרש המה פדרכו. רבי צדוק הגה בפנתו בספר גדול, כשהוא נח על צידו. רופאי המשלחת ישבו לידו בתרונות, ומפעם לפעם נגשו אליו בקבוד והציעו לו מעט ממין התאנים המבריא.

דבר התורה שלי

המלך מבצע הוראות

הידעתם שאברהם אבינו היה מלך על בני־האדם בדורו? דבר זה מרמז בפסוק "ויצא מלך סדם לקראתו... אל צמק שוה הוא צמק המלך", ובמדרש מסביר שבצמק הזה המליכו כל האמות את אברהם למלך עליהן.

ואף-על-פי שהיה מלך, פרגע שהקדוש־ברוך־הוא הורה לו "לך לך מארצה... אל הארץ אשר אראך" – קם והלך בלי לשאל שאלות.

חכמינו זכרונם לברכה ממשיכים את אברהם לקפסת בשמים. כל עוד היא סגורה ושמונה – אין הריח הטוב נודף ממנה. ואולם כאשר מטלטלים אותה – כלם נהנים מהריח שלה.

כך אמר הקדוש־ברוך־הוא לאברהם: "טלטל עצמך ממקום למקום, ושמך מתגדל בעולם".

מה עלינו ללמד מכך? שצריך לוותר על הנוחות, על המעמד החברתי ועל הכבוד העצמי, ולמלא את התפקיד המוטל עלינו. אדם אינו יכול לומר: "אני כמו מלך ואין זה מכבד בעבורי לעשות משימה זו וזו".

לא תמיד נעים לצאת למסע בשליחות הקדוש־ברוך־הוא ולהפיץ אור בעולם. אברהם אבינו הלך למקום חדש, לארץ פנעז, ומיד החל רעב בארץ. ואם לא די בכך, תושבי המקום האשימו את אברהם שבגללו בא הרעב.

ובכל־זאת הקדוש־ברוך־הוא נתן לו כוח וברכה מיחדת. נולדו לו ילדים, הוא נעשה עשיר גדול וגם נחל כבוד רב.

שום דבר רע לא יקרה אם נתן מעצמנו כדי להגיש עזרה ליהודי שני, בגשמיות או ברוחניות.

(על-פי תורת מנחם, כרך יב, עמ' 97)

מה רבו מעשיה' ה'

היצור עם הצבת

המראה המאיים של הסרטנים עלול להרתיע. יש להם זרועות שנראות כמו צבתות חזקות. אבל בדרך כלל אין הם ארסיים או מסכנים.

בעולם יש כמעט שבעת-אלפים סוגים של סרטנים. המשתף להם הוא שלד חיצוני קשיח, כמו שריון חזק, שמגן עליהם מפני טורפים, וגם מפני קריסה פתאומית של המחלות שבהן הם מתגוררים.

רב הסרטנים נזונים מצמחים ומבעלי חיים מתים המצויים על קרקעית הים. יש מהם שגם טורפים בעלי-חיים אחרים. והסרטנים עצמם גם הם משמשים טרף לדגים מסימים.

מה עושה סרטן שדג נושף אותו בזרוע? – פשוט מנתק את הזרוע מגופו, ועוד לפני שהדג ההמום מבין מה קרה – הסרטן משאיר לו את הזרוע ונעלם בין הסלעים. ואל דאגה, הוא לא ישאר בלי זרוע. הבורא חנן אותו במנגנון מיוחד שמאפשר לו להצמיח זרוע חדשה במקום זו שאבדה.

סרטן יוצא דפן הוא חסילון המנטיס, הנחשב לציד מכשך מאוד. עיניו הן המתחכמות ביותר בעולם החי, ויש לו צבתות אימתניות, שפגיעה שלהן מגיעה לעצמה אדירה, כמעט כמו קליע של אקדח! הוא יכול לסדק וכוכית של אקוריום במכה אחת.

במעמקי הים של יפן חי סרטן עכביש יפני. כל רגל שלו היא בארץ מטר ושמונים סנטימטרים! הוא מסגל לחיות מאה שנים בקרקעית הים, בעמק של עד שלושה-מאות מטרים.

הסרטן היבשתי הגדול בעולם הוא סרטן הקוקוס, החי באזור האוקיינוס ההודי והאוקיינוס השקט. משקלו מגיע ליותר מארבעה קילוגרם, ויש לו צבתות חזקות שיכולות לבקע אגוז קוקוס.

תקציר: החסידים מנסים לשכנע את האקר להשאיר ולמכר להם קצת בצל בעבור הרבי, החוזה פלובלין. לתהפיתם, הוא דורש למכר את הבצלים אך ורק ישירות לצדיק

הפסוק: יבוא

האיורים נועדו להמחשת הסיפור בלבד ולא לתיאור דמויות הצדיקים

אם אתם מחזיקים בפס דברי קדש – סדור, ברכת המזון, דף וכו' פסוקי תורה – אסור להכנס אתם לשרותים. אבל אם מכסים אותם בשני פסויות – מותר. אחד מהם אפילו יכול להיות שקוף.

הלכה בשבוע

גביע הניצחון של ברוך

לפני הברית אלכס בא אליי ובידו גביע עתיק. בפיו היה סיפור מפעים: גביע זה נתן לו סבו בשנת תשל"ו (1976), בטרם השיב את נשמתו ליצורה. "גביע זה", סיפר הסבא ברוך לנכדו בכוחותיו האחרונים, "היה גביע הקידוש וההבדלה בבית הכנסת בעירנו, אשר נסגר מזמן בידי השלטון הערץ. זכיתי לקבלו מידי רבה של העיר, וכעת אני מעבירו לך, שלא תשכח את יהדותך. יבוא יום ותדע למי להעביר את הגביע".

הגיעה השעה. היהודי הנרגש הוסיף ואמר לי: "כעת אני יודע למי להעביר את הגביע. אני חש שהגיעה השעה להעניק את הגביע לשליחו של הרבי מליובאוויטש".

'לחיים'. את הברכות של הברית בירכנו כמובן על גביע היין ההיסטורי, והענקנו לברוך את שמו היהודי החדש. 'יהודים נרגשים רבים אמרו באוקראינה 'לחיים' על גביע עתיק זה, בשבתונים ובסמינרים שאורגנו במרוצת השנים, ובהמשך גם כאן בארץ. גביע זה, בעיניי, מספר יותר מכול את סיפורו של עמנו בדור האחרון, הטומן בחובו סגירת מעגל של דורות. גם אחרי יותר משבעים שנות גלות של נשמה יהודית, היא זוכה לצאת מן המיצר אל המרחב, כי נצח ישראל לא ישקר.

איחר והקדים. בדברים שנשאתי בסעודת המצווה של ברוך הנימול, לצד ידידי, רבה של העיר סומי, הרב יחיאל לוויטנסקי, אמרתי שאלכסנדר שלנו – שלא באשמתו – איחר בשבעים שנה, אך הקדים את אברהם אבינו ב-29 שנים...

זמן קצר קודם כניסתו בבריתו של אברהם אבינו, מסר אלכס בן השבעים לרב קהילתו גביע עתיק, שמגלם סיפור מופלא של סגירת מעגל וניצחון יהודי

סגירת מעגל. הרב שיימון מנקין בברית מילה עם הגביע ההיסטורי

בן שבעים למילה. נדמה היה שהבת ניצחה את אביה, ושהקומוניזם ניצח את היהדות. אלכס גדל כילד יהודי שלא נימול, ולא זכה להיכנס בבריתו של אברהם אבינו. לקראת היותו בן שבעים נוצר קשר בינינו וניהלנו שיחת עומק. אמרתי לו שעליו לדעת כי על אף גילו, עדיין לא מאוחר, ו"כל זמן שהנשמה בקרבי", זו עת להיות יהודי כשר. ניסיתי לשכנעו שיעשה זאת לרגל יום הולדתו השבעים.

סגירת מעגל. אחרי שיחה לבבית אלכס נענה והסכים להיכנס בבריתו של אברהם אבינו. החלטנו לערוך את הברית דווקא בעיירה האדיטש, סמוך למקום מנוחתו של בעל התניא והשולחן ערוך, רבנו הזקן. זו הייתה ברית מרגשת מאוד, ולו בגלל העובדה שאלכס בחר לו את השם ברוך, על שם סבו ועל שם אביו של רבנו הזקן. אחרי שבעים שנה התברר שהסבא ניצח ושדרך ישראל סבא ניצחה את הקומוניזם!

הגביע. זמן קצר

תעודת זהות. הרב מנחם מענדל שיימון (49), שליח חב"ד ליוצאי חבר העמים בנתניה ומנהל קליניקה ארצית 'ברית מנחם' לנימולים מבוגרים. בעבר שימש רב ושליח בהרי הקרפטים באוקראינה. עד היום זכה להכניס מאות יהודים מבוגרים בבריתו של אברהם אבינו.

הסוד. לפני כעשור נחשפתי לסיפור יוצא דופן, שבעיניי היה מרגש במיוחד, בהיותו מקפל בתוכו את סודו של העם היהודי, וכמורכב את סוד שליחותו, להבעיר את הגחלת היהודית. זה סיפור שהחל בשנות האימה, כאשר הקומוניזם שלט ביהודי ברית המועצות.

בת קמה באביה. בחודש שבט תש"ג (1943), בעיר סומי, נולד תינוק יהודי, אלכס שמו. סבו, ר' ברוך, היה יהודי ירא שמיים, אך אימו של התינוק – בתו של ר' ברוך – נסחפה למרבה הצער אחר הרוחות החדשות והייתה חברה נאמנה במפלגה הקומוניסטית. לאחר לידת הילד ארגן הסב מוהל, שבא לעיר בחשאי ובמסירת נפש, כדי למול את הרך הנולד. ברגע האחרון גילתה האם את תכניתו של אביה, טרפדה את הכוונה לערוך לבנה ברית מילה וגירשה את המוהל מהעיר בביזיונות (עונש קל יחסית באותם ימים אפלים).

הרב שיימון וברוך (אלכס) אחרי הברית. משמאל: הגביע המיוחד

הרשת המשתלמת בישראל עם

כשרות מהודרות

מחסני השוק

מבצעים בכל מחיר

מחסני השוק

מבצעים בכל מחיר